

et Overgreb kan tænkes for gennem en Voldførelse af Regeringens Frihed at hindre Landet i at udfolde sin Forsvarskraft til Opretholdelsen af Neutraliteten — og at det derfor er nødvendigt for Forsvaret af denne Øgruppe, at de Afdelinger af Hæren, som skulle danne dens Forsvar, ogsaa i Fredstid garnisoneres paa Sjælland, og at Garnisonerne lægges saaledes, at Afdelingernes Mobilisering kan gennemføres uforstyrret og med den største Hurtighed. Heri ere, som sagt, de nævnte 8 Medlemmer enige. Og de kunne ligeledes slutte sig til Regeringens Forslag om at udvide og forbedre Søbefæstningen ved København samt til Forslaget om de to Fløjforter ved Vedbæk (Strandmøllen) og Mosede*). Derimod kunne 6 af de 8 Medlemmer (J. C. Christensen samt Carl Hansen, Ingvard Jensen, Jensen-Knudstrup, Pedersen-Nyskov og Pinstrup) ikke slutte sig til Regeringens Forslag om de fremskudte forberedte Stillinger. Disse Medlemmer udtale herom:

„Man maa frygte for, at et saadant Anlæg vil blive en Skuffelse til flere Sider. Det vil ikke frigøre Hæren, som det paastaas, men snarere friste den til dér at sætte sig fast og forsømme sin Forpligtelse ved Kysterne. Det vil, hvis Stillingen skal ordentlig besættes i Krigstid, kræve en Styrke af over 50,000 Mand. Linien er nemlig ca. 30,000 Meter lang, og de foreslaaede 11 Forter med mellemliggende paa forskellige Steder opkastede Jordskanser er en i sig selv saa svag Linie, at man neppe tør regne med en mindre Besætning end henimod 2 Mand pr. Meter . . . Men Hovedindvendingen imod den er, at en saadan Ordning ikke passer til de Krav, Neutraliteten stiller, og det er disse Krav, der maa tages Hensyn til. Hæren maa møde et Angreb ved Kysterne og afvise det, om det er muligt. Det er, hvad vor Neutralitetspligt kræver af os; og hvis vi ved Ordningen anvende vor økonomiske Kraft paa at fremskaffe noget, som ikke sigter hertil, eller som endog hindrer os deri, da er det et Spild af Kraft, som er uforsvarlig. For at sikre Mobiliseringen eller for at hindre en Overrumpling af København ere disse Stillinger ikke nødvendige . . . Faar man først begyndt paa en saadan befæstet Linie, da vil der snart rejses Krav om dens Udbedring, og Faren for, at vi tilsidst ende med en Fæstning, hvori Hæren sidder, bliver jo længer jo

*) Disse to Forter ligge, som anført ovenfor pag 63 Note 1, udenfor, hvad Forsvarskommissionens Flertal foreslog.